

Bir Hüsrana Destan Yazdım

Ey dostlarım size açtım kalbimi
Bir güzele sevdalıydım bitti o...
Yırttım yaktım elimdeki albümü
Mazi yandı dumanında tüttü o...

Nihayeti ben bir bahtı karaydım
Keşke onu bilenlere soraydım
Nice sonra perperişan zor aydım
Baldırandı bir zehirli ottu o...

Sade bana açılmadı kolları
Diken etti aşka giden yolları
Bağban idi ele verdi gülleri
Bir selamı esirgeyip gitti o...

Yaraladı yara sürdü atımı
Rüzgâr oldu kırdı döktü çatımı
Boynu bükük benim gibi yetimi
Çölde susuz bir kuyuya itti o...

Acımadı nara attı tutuştum
Yalvar yakar kuşlar gibi ötüştüm
Vurdu geçti yağız yerle öpüştüm
İpek atlas döşeklerde yattı o...

Hırsla yıktı aşk denilen binayı
Dinlemedi ne babayı anayı
Avucundan soktu attı kınayı
Söz vermişti ne sözünü tuttu o...

Çalmadığım hane kapı kalmadı
Ne ettiysem derde deva olmadı
Ezdi geçti kıymetimi bilmedi
Bir belaydı gelip bana çattı o...

Ayak altı etti beni ezildim
İzbe تنها bir köşeye büzüldüm
Kadersizler hanesine yazıldım
Bir bilseniz daha neler etti o...

Beni böyle şair yazar eyledi
Kimi bizar kimi azar eyledi
Kimi nazar kimi pazar eyledi
Varlığımı üç beş pula sattı o...

Ben Mecnundum o Leylaydı zulümde
Adı bile ateş oldu dilimde
Kala kala hüsrana kaldı elimde
Bir güneşti akşam oldu battı o...

Dik başının selameti var mıydı
Eşe dosta bir daveti var mıydı
Bilmiyorum nedameti var mıydı
Bir zalime kul olarak gitti o...